

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**, se sídlem Velká Hradební 39/61, 400 21 Ústí nad Labem, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2017, č. j. 509777/17/2501-80542-507591, č. j. 509815/17/2501-80542-507591 a č. j. 509835/17/2501-80542-507591 v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 12. 2017, č. j. 15 Af 73/2017 - 41,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 12. 2017, č. j. 15 Af 73/2017 - 41, jímž krajský soud zastavil řízení o jeho žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 3. 2017, č. j. 509777/17/2501-80542-507591, č. j. 509815/17/2501-80542-507591 a č.j. 509835/17/2501-80542-507591. Krajský soud řízení zastavil poté, co stěžovatel nezaplatil soudní poplatky spojené s podáním žaloby.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud jej proto dne 8. 1. 2018 pod č. j. 3 Afs 377/2017 – 18 vyzval k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Stěžovatel svá tvrzení o osobní situaci nijak nedoložil. V návaznosti na to proto o návrzích stěžovatele Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 29. 1. 2018, č. j. 3 Afs 377/2017 – 25. Výrokem I. stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal, zamítl návrh žalobce na ustanovení advokáta (výrok II.), výrokem III. stěžovatele vyzval k předložení plné moci udělené k zastupování v řízení o kasační stížnosti popř. k prokázání, že nezbytné právnické vzdělání má sám stěžovatel. Výroky IV. a V. vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] V reakci na uvedené usnesení zaslal stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu dne 26. 2. 2018 další žádost o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce. Stěžovatel ke svým osobním poměrům v žádosti uvedl, že „na základě objektivně nového skutkového i právního stavu v mezidobí nově vzniklého (nově prováděná exekuce) objektivně důvodně žádá o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, neboť v mezidobí došlo u žalobce/žadatele ke změně faktických poměrů, což muselo být a je zřejšímu soudu z úřední činnosti dobře známo.“ Další námitky stěžovatel

směřuje již jen vůči postupu správce daně a k povinnosti nezbytného zastoupení advokátem podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní.

[4] Stěžovatel však ani k této žádosti nedoložil žádné podklady, kterými by ozřejmil své osobní poměry, tím spíše žádné podklady, kterými by prokázal změnu poměrů, která u něj měla nastat v době od výše uvedeného usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2018, č. j. 3 Afs 377/2017 – 25. Za takovou skutečnost nelze považovat zcela obecné a nepodložené tvrzení stěžovatele, že „*změna faktických poměrů*“ musela být soudu známa z jeho úřední činnosti. Nejvyšší správní soud proto neshledal důvod o nynější opakované žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti znovu rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz např. rozsudky tohoto soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, a nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17).

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[8] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem III. usnesení ze dne 29. 1. 2018, č. j. 3 Afs 377/2017 – 25, vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

[9] V důsledku nutného zastavení řízení o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud již nerozhodoval.

[10] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu